

DZIENNIK USTAW



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

 WARSZAWA.

№ 31.

 12 kwietnia 1920.

Treść:	178. Ustawa z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców	480
	179. Ustawa z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 13 lutego 1920 r. dotyczącej dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej	481
	180. Ustawa z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzania loterii i założenia Polskiej Państwowej Loterii Klasowej.	482
	181. Ustawa z dnia 26 marca 1920 r. w sprawie zmiany artykułu 1 ustawy z dnia 27 stycznia 1920 r. w przedmiocie przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyznianego urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonarjuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych i zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz szkół wyższych.	484
	182. Ustawa z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych	484
	183. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie przywozu kart do gry do obszaru b. okupacji niemieckiej i sposobu uiszczania od nich opłaty stempowej	485
	184. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie tymczasowych zarządów Kas Chorych oraz kontroli szczegółowej nad gospodarką finansową Kas, które otrzymały zaliczki ze Skarbu Państwa na koszty ich organizacji	486
	185. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 16 marca 1920 r.	487
	186. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie utworzenia na obszarze b. zaboru austriackiego Komitetów Pomocy Rolnej	489

178.

U S T A W A

z dnia 24 marca 1920 r.

o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców.

Art. 1. Nabywanie nieruchomości przez obcokrajowców, a to tak przez osoby fizyczne, jak i prawne, może nastąpić jedynie po uprzednim uzyskaniu zezwolenia Rady Ministrów na wniosek Ministra Skarbu. Co do nieruchomości, mających specjalne znaczenie, jako to: przemysłowo-handłowe, rolnicze lub inne, decyzją Rady Ministrów zapadnię w porozumieniu z właściwym Ministrem.

Art. 2. Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu może w poszczególnych wypadkach stawiać specjalne warunki jak nabywcy, tak i sprzedawcy, od których wypełnienia będzie uzależniona możliwość dokonania transakcji.

Art. 3. W pozwoleniu powinno być wymienione: 1) osoba nabywcy, 2) przedmiot nabycia, 3) suma minimalna nabycia, 4) warunki istotne transakcji oraz warunki specjalne, postawione w myśl art. 2 niniejszej ustawy. Zezwolenie ważne jest na czas 4 miesięcy. Przedłużenie tego okresu nie jest dopuszczalne. Jeżeli akt nabycia w tym czasie nie zostanie sporządzony, zezwolenie traci moc swoją.

Art. 4. Decyzja Rady Ministrów nie wymaga uzasadnienia i nie ulega żadnemu zaskarżeniu.

Art. 5. W wypadkach, przewidzianych w art. 1 niniejszej ustawy, nie wolno sporządzać i zatwierdzać aktów prawnych, ani na aktach tych podpisów stron uwierzytelniać, a władze hipoteczne nie mogą przepisywać tytułu własności na nabywcę bez złożenia zezwolenia Rady Ministrów, oraz urzędowego dowodu, że te warunki, które w myśl zezwolenia powinny poprzedzać dokonanie transakcji, zostały spełnione. W aktach prawnych powinny być ściśle uwzględnione pod rygorem nieważności aktów wszystkie warunki, wyszczególnione w zezwoleniu.

Art. 6. Obcokrajowcy powinni każdym razem przed wzięciem udziału w licytacji nieruchomości wykazać się zezwoleniem Rady Ministrów do nabycia danej nieruchomości.

Art. 7. Nabycie nieruchomości przez obcokrajowca wbrew postanowieniu niniejszej ustawy jest nieważne.

W razie zawarcia transakcji wbrew tej ustawie, o nieważności orzekają sądy na żądanie właściwej władzy.

Art. 8. Postanowienia niniejszej ustawy nie dotyczą przeniesienia prawa własności na spadkobierców.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości, a w b. dzielnicy pruskiej w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 10. Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej w 8 dni po jej ogłoszeniu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

179.

U S T A W A

z dnia 26 marca 1920 roku

w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 13 lutego 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 17 poz. 85) dotyczącej dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Ustawa z dnia 13 lutego 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 17 poz. 85) w przedmiocie dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej otrzymuje brzmienie następujące:

Art. 1. Upoważnia się Polską Krajową Kasę Pożyczkową do podwyższenia stanu emisji jej biletów, prócz biletów, emitowanych na zasadzie art. 2 niniejszej ustawy, a łącznie z emisją, dokonaną przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową na zasadzie pierwotnej ustawy tej Kasy z dnia 9 grudnia 1916 r. w kwocie 880.150.867 marek polskich i 50 fenigów, oraz emisjami dokonanymi; na zasadzie obecnej ustawy tejże Kasy z dnia 7 grudnia 1918 r. w kwocie 500.000.000 marek polskich, dekretem Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. w kwocie 250.000.000 marek polskich oraz uchwały sejmowej z dnia 6 czerwca 1919 r. w kwocie 600.000.000 marek polskich do kwoty ogólnej 11.000.000.000 marek polskich.

Art. 2. Do kwoty ogólnej 11.000.000.000 marek polskich, określonej w art. 1 nie włącza się biletów, wypuszczonych tytułem skupu złota oraz na zasadzie art. 5 (p. a) i h) ustawy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dnia 7 grudnia 1918 r. tudzież biletów, wypuszczonych celem wykupu wycofywanych z obiegu na obszarze b. zaboru austriackiego i b. okupacji austriacko-węgierskiej koron waluty austriacko-węgierskiej.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Skarbu:

W. Grabski